

Předsedící pronese rozsudek podlé §. 7. vyneseny, nebo výrok podlé téhož §. učineny, jakož i podstatné příčiny rozhodnutí, přečta k tomu ustanovení zákonní, jichž bylo užito. Vše to pod neplatností.

§. 9.

Bylli obžalovaný prohlášen za vinného nějakým trestným činem nebo opominutím, obdrži slovo nejprvé státní zástupce, aby učinil návrh trestní.

Po něm slyšení budou soukromník, jehož se týče, aby dovedl práva svého k náhradě, pak obžalovaný a obhájce jeho, v pořádku v §. 235. řádu tr. ustanoveném. Líčení stran vztahovati se má toliko na to, měli míti místo trest, podlé výroku, dle §. 7. vynesného, navržený, a jak velký má býti, pak na právo k náhradě, ač jestli tu jaké.

§. 10.

Soud má na to vynésti svůj rozsudek trestní, užijic ustanovení, v §§. 344 až 346 obsažených. Hned na to vyhlásiti má předsedící v síni sedací a u přítomnosti obžalovaného nález trestní s nejpodstatnějšími příčinami vyměření trestu, přečta zároveň místa zákonní, na nichž se nález zakládá, a obžalovaný poučiti se má o prostředcích opravných, ježto mu přísluší. Vše to pod neplatností. Co se týče vyhotovení rozsudku tohoto, mají platnost předpisové §§. 348 až 349 řádu tr. Ve vyhotovení však mají též obsaženy býti podstatné okolnosti skutku, jež byl soud podlé §. 7. lit. a vytknul.

§. 11.

Proti rozsudku soudu krajinského, atž zní, že obžalovaný jest osvobozen nebo odsouzen, má místo toliko stížnost zmátečná ke zrušovacímu soudu, šetřic při tom ustanovení, obsažených v §§. 352 až 354 a 356 až 359 řádu trestního; za příčinu zmátečnou zvláště pak pokládati se má to, když z rozsudku od soudu vynesného a z příčin jeho nevysvítá, pokládali soudce okolnosti skutku, pro kteréž se jistého zákona trestního užilo, za prokázané čili nic, pak to, když výrok, strany skutku dle §. 6. vyneseny, není zřetelný nebo sám sobě odporuje.

§. 12.

Soud zrušovací rozhoduje o všech stížnostech zmátečných, kteréž se k němu podají, v sedění neveřejném, nepřivezma k tomu ani zastupitelství státní, ani obžalovaného nebo obhájce jeho.